

det andet høje Ting, men det er ikke saa forskelligt fra det Lovforslag, der blev sendt herfra til Landstinget, at vi vil undlade at stemme for det. Det er bygget over de samme Principper som Folketingets Lovforslag: alt Brødkorn skal afleveres, og der skal finde en vis Ombytning Sted. Der skal ogsaa foretages en Ligning om end paa en noget anden Maade end efter Folketingets Affattelse. Ligningen omfatter kun de Jordbrugere, som ikke har dyrket Brødkorn eller ikke har dyrket $\frac{1}{16}$ af deres Agerjord med Brødkorn.

Det vilde være ganske formaalsløst her at gaa nærmere ind paa de Forandringer, som er foretagne i det andet høje Ting. Lovforslagets Behandling her i Rigsdagen har i det hele taget været længe nok, Landstinget har givet sig god Tid til at gøre Lovforslaget færdigt, og jeg føler mig overtydet om, at adskillige Landmænd gerne havde set Lovforslaget ophøjet til Lov for nogen Tid siden. Jeg vil derfor kun gøre opmærksom paa enkelte Forandringer, og jeg vil da først sige, at de nye Bestemmelser angaaende Landboernes Ret til at faa Foderkorn i Stedet for det afleverede Brødkorn absolut ikke er i Landbrugernes Favør. Ombytningsretten er mindre efter Lovforslaget, som det nu foreligger, end efter det Lovforslag, der herfra blev sendt til Landstinget. Naar man i Landstinget har kunnet gaa med til en Ændring i Ombytningsreglerne, hvorved Landboernes Ret til at faa Majs eller andet Foderkorn i Stedet for Brødkorn bliver forringet, skyldes det ganske sikkert den Omstændighed, at man er kommet til Erkendelse af, at der ikke er den Trang til Ombytning, som man oprindeligt tænkte sig. Efterhaanden som det blev klart, at der var Mulighed for at faa Majs til Landet i større Mængder, og man saa, hvorledes Landets egen Avl var, blev man klar over, at Udsigten for Fødevarereproduktionen paa ingen Maade begrundede, at man kunde tiltro Landboerne Interesse for at faa hele deres Brødkornsavl ombyttet med Foderkorn. Dette er sikkert Forklaringen til, at man nu har kunnet gaa med til Lovforslaget, uagtet det indeholder en ringere Ret for Landboerne til at faa Foderkorn end oprindeligt krævet og ogsaa en ringere Ret, end der var tilsikret dem ved det Lovforslag, som blev vedtaget her i Folketinget. Jeg skal ikke gøre videre Indvending mod de Ligningsregler, der er opstillede i Lovforslaget, men jeg vil dog sige, at de vil blive nogen

besværlige at efterkomme. Det Grundlag, man har at dømme efter, er Arealtællingerne for 1919, og de vil sikkert vise sig i mange Tilfælde at være ufyldestgørende. Jeg vil ogsaa mene, at det havde været bedre at sætte $\frac{1}{12}$ i Stedet for den $\frac{1}{16}$, der er opført i Lovforslagets § 2. Men det kan ikke nytte at fæstne sin Opmærksomhed længere derved, eftersom der ingen Udsigt er til at faa nogen Forandring indført.

Om Priserne ønsker jeg kun at sige dette, at idet vi gaar ud fra, at der bliver Mulighed for at købe Majs til en Pris, der ikke ligger over 30 Kr., kan vi akkviescere ved Bestemmelsen om de 30 Kr. plus det Tilskud, der kunde blive Tale om, hvis Majspriserne gik op over de 30 Kr. leveret cif i dansk Havn. For en Maanedstid siden var det den almindelige Opfattelse, at Majspriserne snarere vilde gaa i Vejret end dale, men i den sidste Tid har Forholdet forandret sig, og der er nu nogen Udsigt til, at Majsprisen bliver lavere, og at det som Følge deraf bliver muligt for Staten at levere Majs til en Pris, der ikke ligger over de 30 Kr., men nogen Sikkerhed derfor har man ikke. Bestemmelsen om, at Majsprisen skal regnes cif plus 1 Kr., finder jeg heldigere end den tidligere foreslaaede Bestemmelse, hvorefter Majsprisen skulde afregnes som for Majs leveret paa vedkommende Jordbrugers Station. Mine Partifæller i Landstinget har stillet Forslag om, at der skulde sættes en Maksimalpris paa 32 Kr., men da Forslaget ikke har vundet Tilslutning fra anden Side, er der ingen Grund til at antage, at vi skulde faa det vedtaget her; det er jo ogsaa af mindre Betydning, da der nu er Udsigt til, at Majsprisen kan blive noget lavere. Jeg synes i øvrigt ikke, man havde behøvet at stille sig afvisende overfor dette Forslag. For det første er 32 Kr. dog en rimelig Pris, endda en ret høj Pris, og for det andet forekommer det mig, at det er noget urimeligt at forlange, at Kornpriserne her i Landet skal rette sig efter, hvorledes man spekulerer Majsprisen op i Sydamerika, eller hvilke Vanskeligheder der skulde vise sig for Staten ved at faa Majs hjemført, naar der dog ikke kan blive Tale om, at Landbrugere, som skal have Betalingen for Kornet, skal betale Majsprisen, da de ikke har nogen Interesse i at faa mere Majs, end de kan faa ved den Ombytningsret, der er tilsikret dem.

Det forekommer mig uheldigt, at der ikke fastsættes en Maksimalpris paa Vaarsæd. Det kan meget let gaa saaledes, at